

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce **F. O.**, zastoupeného JUDr. Alenou Plintovičovou, advokátkou, se sídlem v Kyjově, Masarykovo náměstí 11, proti žalovaným: **1. Ministerstvu spravedlnosti České republiky**, se sídlem v Praze 2, Vyšehradská 16, **2. Nejvyšší státní zastupitelství**, se sídlem Brno, Jezuitská 4, **3. Veřejný ochránce práv**, se sídlem Brno, Údolní 39, **4. Parlament České republiky**, se sídlem v Praze 1 – Malé Straně, Sněmovní 4, **5. JUDr. F. M.**, správce konkursní podstaty úpadce Rodinná záložna, spořitelní a úvěrové družstvo, se sídlem Moravské Budějovice, náměstí ČSA 43, **6. Krajské státní zastupitelství**, se sídlem v Brně, Mozartova 3, o žalobě proti nečinnosti správního orgánu, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 30. 3. 2006, č. j. 30 Ca 237/2005 - 15,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 30. 3. 2006, č. j. 30 Ca 237/2005 - 15, **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením ze dne 30. 3. 2006, č. j. 30 Ca 237/2005 - 15, Krajský soud v Brně (dále krajský soud) rozhodl tak, že žaloba žalobce proti žalovanému Ministerstvu spravedlnosti České republiky se vylučuje k samostatnému řízení. Toto usnesení krajský soud doručil účastníkům, respektive jejich zástupcům a vyznačil na něm právní moc 10. 5. 2006. Usnesení krajského soudu neobsahuje odůvodnění, obsahuje však poučení, že proti němu není opravný prostředek přípustný.

Proti usnesení krajského soudu podal kasační stížnost žalobce (dále stěžovatel). V kasační stížnosti tvrdí, že krajský soud nebyl k vydání napadeného usnesení místně příslušný, že krajský soud ignoruje jeho námítky, návrhy a právní úkony a upírá mu právo postavení účastníka řízení. V záhlaví krajský soud svévolně označuje žalované, když ve skutečnosti ty podstatné účastníky vypustil. Správním orgánem družstevních záložen je Úřad pro dohled a Ministerstvo financí. Podle posledních právních úprav správním nástupcem správního orgánu družstevních záložen je Česká národní banka. Tyto orgány však krajský soud v usnesení neuvádí. Ustanovený zástupce advokát JUDr. Ronek rovněž nechce sepsat a podat stěžovatelem požadovanou ústavní stížnost.

Usnesením krajského soudu ze dne 29. 11. 2005m č.j. 30 Ca 237/2005 – 10 byl stěžovateli ustanoven zástupce advokát JUDr. Jiří Ronek pro řízení před krajským soudem.

Pro řízení o kasační stížnosti stěžovatele krajský soud ustanovil stěžovateli usnesením ze dne 1. 2. 2007, č. j. 30 Ca 237/2005 – 35 zástupce advokáta JUDr. Jiřího Ronka. Protože ustanovený zástupce požádal o zproštění ustanovení zástupcem stěžovatele, učinil tak krajský soud usnesením ze dne 11. 4. 2007, č. j. 30 Ca 237/2005 – 40, kterým současně ustanovil stěžovateli novou zástupkyni advokátku JUDr. Alenu Plintovičovou. Usnesení doručil jak stěžovateli, tak JUDr. Aleně Plintovičové a JUDr. Jiřímu Ronkovi.

Usnesením ze dne 14. 5. 2007, č. j. 30 Ca 237/2005 – 46 krajský soud vyzval stěžovatele k odstranění vad kasační stížnosti ze dne 9. 5. 2006 i ze dne 18. 4. 2007 tak, aby označil účastníky řízení o kasačních stížnostech, uvedl, čeho se kasačními stížnostmi domáhá, uvedl, v jakém rozsahu rozhodnutí krajského soudu napadá a uvedl, z jakého důvodu byly kasační stížnosti podány. Usnesení doručil k rukám zástupkyně stěžovatele JUDr. Aleny Plintovičové dne 24. 5. 2007.

JUDr. Alena Plintovičová se dne 23. 5. 2007 dostavila ke krajskému soudu a nahlédla do spisu krajského soudu sp. zn. 30 Ca 237/2005. Dne 25. 6. 2007 byla krajskému soudu doručena písemnost JUDr. Aleny Plintovičové, již soudu sděluje, že nemůže doplnit kasační stížnosti stěžovatele podle pokynu krajského soudu, protože stěžovatel s ní odmítá jednat. Na její výzvu se bez omluvy nedostavil do její kanceláře a v následné době jí poslal dopis, v němž pochybuje o jejích schopnostech jej zastupovat. Fotokopii dopisu stěžovatele připojila a ta je součástí spisu krajského soudu. Vzhledem k postoji stěžovatele požádala jeho zástupkyně advokátka JUDr. Alena Plintovičová o zproštění povinnosti zastupování stěžovatele.

Podle obsahu předloženého spisu JUDr. Alena Plintovičová nebyla zproštěna zastupování stěžovatele. Nejvyšší správní soud proto vychází z toho, že stěžovatel je v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem.

Předmětem kasační stížnosti stěžovatele je usnesení krajského soudu, jímž rozhodl tak, že žaloba žalobce proti žalovanému Ministerstvu spravedlnosti České republiky se vylučuje k samostatnému řízení.

Podle § 104 odst. 3 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb. – soudní řád správní (dále s. ř. s.), je kasační stížnost nepřipustná proti rozhodnutí, kterým se upravuje vedení řízení.

Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřipustný.

Soudní řád správní upravuje spojení a vyloučení věcí v § 39. Podle jeho odstavce druhého směřuje-li jedna žaloba proti více rozhodnutím, může předseda senátu usnesením každé takové rozhodnutí vyloučit k samostatnému projednání, není-li společné řízení možné nebo vhodné.

V daném případě podal stěžovatel dne 1. 7. 2003 žalobu proti nečinnosti správních orgánů podle § 79 s. ř. s. „ve věci ukradených vkladů v kempelickářství“, přičemž za správní orgány v uvedené žalobě označil: Ministerstvo spravedlnosti, Nejvyšší státní zastupitelství, Veřejný ochránce práv a Parlament České republiky.

Žalobou proti nečinnosti podle § 79 odst. 1 s. ř. s. se může ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Jde o žalobní institut k ochraně před nečinností

správního orgánu, i když jeho prostřednictvím nelze dosáhnout vydání rozhodnutí nebo osvědčení o určitém obsahu.

Jestliže stěžovatel v žalobě označil více správních orgánů, proti nimž podal žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu a krajský soud dospěl k závěru, že společné řízení proti nim není možné nebo vhodné, vyloučil žalobu proti jednomu z nich, tedy Ministerstvu spravedlnosti, k samostatnému řízení.

Usnesení o vyloučení žaloby k samostatnému řízení je stejně jako usnesení o spojení věcí ke společnému řízení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2004, č. j. 2 Afs 3/2002 - 46, podle něhož „Obsahuje-li výrok rozsudku krajského soudu vedle výroku o zamítnutí žaloby a o náhradě nákladů řízení také výrok o spojení věcí ke společnému projednání (§ 39 odst. 1 s. ř. s.)... Ohledně tohoto výroku je třeba kasační stížnost odmítnout jako nepřipustnou, neboť je napadeno rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení.“) usnesením, jímž se pouze upravuje vedení řízení podle § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. a kasační stížnost je třeba proti němu podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. odmítnout.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, protože kasační stížnost byla odmítnuta (§ 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. června 2008

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu